

Yale University Library Digital Collections

Title	L'Esquella de la Torratxa. Barcelona, 1928. With "Dimecres de Cendra" by Salvador Perarnau and "D'una polemica." [5583-1]
Call Number	GEN MSS 475
Collection Title	Filippo Tommaso Marinetti Libroni on Futurism
Rights	The use of this image may be subject to the copyright law of the United States (Title 17, United States Code) or to site license or other rights management terms and conditions. The person using the image is liable for any infringement.
Container information	Box 71 Folder 3
Generated	2022-06-04 03:08:52 UTC
Terms of Use	https://guides.library.yale.edu/about/policies/access
View in DL	https://collections.library.yale.edu/catalog/10657498

n'estranyeu — a Catalunya és a l'únic país on passen coses tan inverosímils que fins hi ha còmics que no se'n donen d'importància. És clar que són poquets i que el sou, a vegades, no els arriba prou perquè se n'adonin.

Parlarem clar. No us fregueu, però, massa les mans. Parlarem també amb respecte. Evitarem, tant com es pugui de fer sang. Gairebé podem dir que l'únic que farem és algun que altre desinflatament més o menys sorollós.

Que de quins parlarem? Oh, això ja ho anireu veient. Per ara, cada setmana, com hem dit, en farem sortir un. No guardarem en el nostre ordre cap categoria. És clar que, el que no tingui cap categoria, ni l'esmentarem. Per començar i per galanteria, només, començarem per una dama. Quina? Ens ho farem a palletes, per a no ofendre'n cap.

DIMECRES DE CENDRA

Sota d'un cel impenitent
s'ha escoltat trist i desigual
dins d'un remolí de vent,
el Carnaval.

Una carota estripada,
un nas de cartró, perdut,
i un regust dolç de besada
que el temps s'ha endut.

Voleia una serpentina
enganxada en un fanal
i s'ha mort la Colombina
dins la fredor matinal.

Era flama de carn tendra,
tremolor de llavi dolç,
i ara només és cendra
i pols.

Cendra i pols! Pobra carn fina,
cremada pel flam d'amor!
Joventut ets serpentina
multicolor.

Demà seràs pols i cendra:
s'apaga la sang i el foc;
serpentina de carn tendra
trossejada poc a poc.

La vida dansa que dansa,
Carnaval inquiet i dolç,
però la Mort va apropant-se
i ens va posant cendra al pols.

Dimecres de color gris,
fi tràgic d'una rondalla,
vas empolsegat i llis
sense ni una escorrialla.

Sota un cel impenitent,
color de vida que fina,
la joventut i l'enamorament,
com un cabell prim del vent,
són un tros de serpentina.

SALVADOR PERARNAU

CARNESTOLTES

—Me'n torno ben satisfet aquest any. Paraula!

ELS BALLS DEL LICEU

Com dèiem la setmana passada, després d'alguns anys d'haver-se suprimit els balls del Liceu, que gaudien d'una justíssima fama,enguany han estat ressuscitats. Beneïm, doncs, el Carnestoltes que acaba de morir.

Els dos balls que el dissabte de la passada setmana i el dilluns de la present han estat donats al Gran Teatre del Liceu, no han estat aquells balls famosos del segle passat i dels primers anys del corrent. Però han estat uns balls de disfresses excel·lents, molt superiors als dels darrers anys del Liceu i més divertits i de bon gust que la majoria dels que darrerament hem vist.

El teatre feia goig de debò. L'immens local era ple com un ou. El bon gust, l'educació, l'alegria, l'alat humor eren les notes dominants.

Ens hi vàrem divertir de debò; això és tot el que es pot dir, perquè nosaltres som una mica exigents.

BANQUET A MANUEL FONTDEVILA

El passat dissabte, al restaurant "La Pàtria", es celebrà el banquet a honor d'En Manuel Fontdevila, l'autor d'"El cavaller immoral".

A l'entorn de l'homenatjat es reuniren un centenar d'amics, entre els quals hi havia bon nombre d'actrius, actors, escriptors i autors dramàtics.

Es reberen adhesions de significades personalitats de l'art, la política i la literatura.

Als postres, Lluís Capdevila, "Amichatis", Josep Santpere i Lluhi, tingueren cordials paraules per a Manuel Fontdevila.

Aquest, en regradar l'homenatge, ho féu en forma caústica, interessantíssima, obtenint grans aplaudiments.

Fou, en fi, una festa plena de cordialitat i simpatia.